5 BANI EXEMPLARUL. — ANUL XXXII. — N-rul 310 — 6 PAGINI — LUNI 10 NOEMBRIE 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— | STRĂINĂTATE: Lei 8 luni 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III Linia corp 7 Bani
idem pag. IV „ 40
In. ortii şi reclame 3,50 linia
Anunturi sau informatiuni mortuare după mărime dela 60–150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11, Brezoianu. 11

Tratativele pentru formarea uneĭ Ligi balcanice

Spre clarificarea atitudineĭ Bu'garieĭ

de C. I. Băicoianu.

Eşirea Imperiului Otoman din neutralitate, pentru a trece hotărît de partea Germaniei şi a Austro-Ungariei, contra Rusiei şi a aliaţilor sale, înfăţişează o nouă fază a conflictului european.

Din momentul ce s'a produs acest eveniment, convulsiunea războinică actuală şi-a stabilit două obiective:

Unul central european şi altul asiatic oriental.

Erea firesc ca evenimentul acesta să provoace nu numaĭ o mare deziluzie generală, dar să provoace în acelaş timp, pentru noi cei din Balcani, şi cea mai legitimă îngrijorare.

Deziluzie a fost pentru că cu toţii ne obicinuisem să vedem în neutralitatea Turciei, chezăşia unei împărăţii conştientă de marea sarcină ce i s'a confiat, întru apărarea la Bosfor şi Dardanele a unor mari interese mondiale.

Temere mare ne cuprinsese, pentru că întrasem la grija ca nu cumva acţiunea Turciei să aprindă focul şi în Balcani.

De aceea ochiĭ tuturor ereaŭ aţintiţi asupra Bulgarieĭ, pe care aventurierii din Stambul ar fi dorit să o asocieze dintr'un început cauzeĭ lor.

Aşteptările Turcieĭ aŭ fost însă, până acum ceĭ puţin, înşelate; căci chiar a doua zi după izbucnirea războiuluĭ turco-rus, Bulgaria s'a hotărît să-şi menţină mai departe neutralitatea, declarând, că niciodată nu va merge cu Turcia.

Între timp, însă, având aierul că şi-a cumpănit bine interesele, o declaraţiune oficială recentă a regatului trans-dunărean ne precizează, că Bulgaria nu va eşi din neutralitate decât atunci când va trebui să lupte „alături de aceia cari i-ar garanta revendicările ei naţionale", adică teritoriile macedonene, *Salonicul* şi *Cavala*.

Evident că această declaraţiune este o indicaţiune mai precisă ce concretizează aspiraţiunile vecinei noastre şi care ne arată în acelaş timp direcţiunea în care ea înţelege să-şi îndrepteze paşii.

Dar în vreme ce oficialitatea bulgară, ca însă-şi nedumerită, se sileşte a-şi lua o atitudine de sinceritate neşovăitoare în declaraţiunea ce a făcut-o, iată că următoarea telegramă din 5 Noembrie, dată din Sofia, confirmă poate adevăratul gând al oficialităţeĭ bulgare şi explică temeiul ce lasă să fie întrevăzut că l'ar pune dubla alianţă în Bulgaria:

„Guvernul bulgar în urma unei oferte formale ce i s'a făcut de societăţile austriacă şi ungară de navigaţiune pe Dunăre, a cumpărat toate vapoarele de pasageri şi de comerţ, care aparţineau până acum acestor societăţi.

„Ca imediata urmare a acestor transacţii, Ministerul Lucrărilor Publice a cerut autorizaţiune legală Consiliului de miniştri pentru a pune bază imediat serviciului fluvial bulgar ce urmează să funcţioneze cât de curând.

„Primul vapor al societăţilor în chestiune va pleca zilele acestea sub pavilion bulgar în josul Dunărei, din Orşova.

„Mâine Ministrul de Externe bulgar, va cere oficial guvernelor din Bucureşti şi Niş ca aceste vapoare să poată acosta în porturile româneşti şi sârbeşti".

Această fătişă confirmare a calculelor ce ereau în ţesătura sinceritătеi declaraţiunei oficialităţeĭ bulgare, ne dă putinţa nu de a eşi din nedumerire, dar de a preţui cum trebue o asemenea declaraţiune şi motivele ei, ce dau la iveală calcul şi duplicitate.

Desigur, Bulgaria se poate mândri, că după un război, care i-a sleit complectamente finanţele în aşa fel că a fost silită să apeleze la un împrumut cu care abia poate acoperi o părticică din nevoile cele mai grabnice ale gospodăriei sale de stat, a fost totuşi în stare să imobilizeze o sumă atât de considerabilă ca aceea ce a fost necesară ca să expropieze întreg pavilionul fluvial dunărean al monarhiei dualiste.

Succesul pe care l'a obţinut diplomaţia bulgară în realizarea acestei afaceri pare cu atât mai uimitor, cu cât ea a isbutit să disloce dintr'o dată, de pe Dunăre, aspiraţiunea seculară a monarhiei Habsburgice de a stăpâni Dunărea comercială în schimbul unui interes de fiscalitate în care se oglindeşte probabil starea precară a finanţelor Monarchiei.

Ori cum ar fi, operaţiunea este frumoasă şi nu putem decât felicita pe guvernul bulgar că a putut realiza, peste noapte, un progres atât de apreciabil în ordinea intereselor sale economice.

Atât numaĭ, că telegrama exploratoare, printr'un proces firesc al asociaţiunei de idei, determinată de împrejurări identice, ne reaminteşte povestea cumpărătoarei faimoaselor vapoare Goeben şi Breslau care au fost vândute Turciei de către Germania tocmaĭ în ajunul intrărei Turciei în actualul conflict războinic.

Cumpărarea flotei comerciale Austro-Ungare de către guvernul bulgar, chiar dacă ar fi reală, apropiată de ofensiva pe care o face Austro-Ungaria în Serbia în momentul de faţă, este de natură să limpezească de sigur multe nedumeriri asupra atitudinei Regatului Bulgar şi în deosebi să ne arate întru cât nădejdile mari ce se puneau într'o eventuală înţelegere sârbo-bulgară pot fi socotite ca îndreptăţite.

Evenimentele din Balcani se clarifică dar din ce în ce mai mult, căci telegrama sus citată risipeşte ultimele nedumeriri asupra atitudinei pe care voeşte să o ia Bulgaria în acest conflict.

Evidenţa faptelor este în acest caz de o convingere mult mai puternică decât declaraţiunile oficiale, în cutele cărora se poate ascunde uneori, o deochiată şiretenie diplomatică.

Nădăjduim însă, că ori care ar fi intenţiunile anumitor cercuri din Bulgaria acestea pătrunzând mai bine evenimentele în curs, vor şti să conducă politica ţăreĭ lor în alt spirit decât acela de dominare şi de sentimente de răzbunare, care au înscris în trecutul recent al istoriei lor o pagină dureroasă.

Pentru noi românii cu cât atitudinea ori căror ţări balcanice se conturează şi se precisează mai mult, ori care ar fi aceste atitudini, nu poate decât să ne înlesnească situaţia noastră în viitor.

Să fim deci vigilenţi. Să ne păstrăm calmul pe care ni'l impune împrejurările grave prin care trecem şi încrezători în propriile noastre forţe, în patriotica perspicacitate a guvernului, cum şi în înţeleapta cumpănire a Regalităţeĭ, să aşteptăm cu încredere ceasul hotărârilor supreme.

Olanda
şi apără neutralitatea

Roma, 6 (sosită 7).— *In legătură cu ştirea că la Anvers ar fi sosit câteva contratorpiloare şi submarine germane, „Messaggero" află din Londra că guvernul olandez ar fi comunicat Germaniei că el nu va permite întrebuinţarea ziselor nâvi, căci aceasta ar însemna călcarea neutralităţeĭ fluviului Escaut.*

Primarul din Flesinga a publicat o proclamaţie spre a vesti că forturile olandeze vor deschide focul împotriva ori cărui vas suspect ce ar intra prin îmbucătura fluviului. (A. T. I.)

Ostanda
şi coastele Belgiei întărite de germani

Roma, 6 (sosită 7). — **„Corriere d'Italia" e informat din Berlin că germanii se pregătesc să petreacă iarna la Ostenda, întărind-o jur împrejur pe o rază de 25 chilometri. Lucrările de apărare cele mai straşnice au fost construite pe malul mărei. De altfel germanii au ridicat de alungul coastelor Belgiei întăriturі foarte puternice. (A. T. I.).**

DESMINŢIRE

Roma, 8. — Ministrul Belgiei la Roma desminte categoric svonul cum că s'ar fi ivit neînţelegeri între Regele Albert şi autorităţile militare engleze. (A. T. I.)

Noul ministru bulgar la Petrograd

Petrograd, 7. — *Noul ministru al Bulgariei, Madjaroff, a prezentat împăratului scrisorile de acreditare. (Westnik).*

O LUPTA
în oceanul Atlantic

Roma, 6 (sosită 7).— *Ziarele din localitate află din Londra că în Oceanul Atlantic ar fi avut loc o luptă navală. Două crucişetoare, unul englez iar altul german şi anume „Kronprinz Wilhelm" s'ar fi scufundat. Se crede că vasul „Kronprinz Wilhelm" trebuia să fie înlocuit cu crucişetorul „Berlin" care după ştiri din Drontheim ar fi sosit eri dezarmat lângă coastele Norvegieĭ. (A. T. I.)*

Principele de Buelow
despre Regele Carol

Berlin, 7. — *„Berliner Tagblatt" publică o scrisoare a principelui de Buelow către corespondentul său de război Lindemberg, în care se zice între altele: „Primeste multumiri pentru salutările amicale de pe câmpul oriental unde s'au luptat ai noştri cu vechea bravură şi cu înverşunarea prusienilor pentru rege şi patrie. Dumnezeu să fie mereu alături cu măreţul nostru general suprem von Hindenburg şi glorioasele lui steaguri! Sarcina e grea, prea grea, dar ea chiamă lauri de glorie neperitoare.*

Moartea Regelui Carol al României m'a atins adânc. El era un total de stărunţă, de bravură, abilitate, bunătate, fineţe, stăpânire de sine, prevedere, în scurt un suveran excepţional". (Wolffbureau).

Luptele
din Belgia şi Franţa

Flandra meridională e un cimitir

Roma, 6 (sosită 7). — **Corespondentul din Amsterdam al ziarului „Daily Telegraph", telegrafiază „Flandra septentrională şi centrală e un spital; Flandra meridională e un cimitir". (A. T. I.)**

Comunicat oficial francez

Paris, 7. — **Comunicatul oficial francez din 5 Noembrie orele 23, zice:**

Ziua de azi a fost calmă ; nu e nimic de semnalat. (Havas).

Comunicat oficial german

Berlin, 7. — **Marele stat major anunţă de la marele cartier general cu data de 7 Noemb. dim.**

In Flandra de apus şi în Franţa de miază-zi nu e nici o modificare esenţială de semnalat ; pământul moale, pe jumătate îngheţat, precum şi viscolul, au îngreuiat mişcările noastre.

Atacul francezilor lângă Combres, la sud-est de Verdun nu a reuşit. (Wolffbureau).

Principele de Galles pe frontul de luptă

Roma, 6 (sosită 7). — *„Daily Cronicle" anunţă, că principele de Galles a debarcat la Boulogne. Se afirmă, că principele se va duce pe frontul de luptă. (A. T. I).*

Atacurile germanilor în Flandra

Roma, 6 (sosită 7). — Ziarul „Giornale d'Italia" primeşte ştirea din Berlin, că germanii în Flandra, continuă atacurile inversunate în direcţia Rousselaere (Roulers) închizând drumurile principale din Blankenberghe, Zeebrugge şi Lisseweghe, pentru a sparge eu o acţiune eficace liniile engleze. (A. T. I.).

INTRE SERBIA ŞI BULGARIA

Roma, 6 (sosită 7). — *Incidentele care au avut loc între greci şi bulgari la frontieră, au fost aplanate atât în mod diplomatic, cât şi militar. Se crede că la Sofia s'a potolit acea pornire care ne-a făcut pentru un moment să ne temem de vreo lovitură în Macedonia din partea Bulgariei. De asemenea se crede că Rusia nu a renunţat să încerce o înţelegere de împăcare între Serbia şi Bulgaria.*

Ziarul „Corriere della Sera" însă, socoteşte că aceasta tentativă ar putea să rămână fără nici un rezultat, din cauza îndărătniciei sârbilor şi din cauza dezinteresărei Angliei şi a Franţei faţă de această gravă problemă. (A. T. I.)

LORD KITCHENER
MINISTRUL DE RĂZBOIŬ AL ANGLIEI

RAZBOIUL AUSTRO-SARB
Retragerea sârbilor
—Cum s'a operat retragerea. Austriacii bombardează Belgradul—

Niş, 7. — Cinci spre zece zile au trecut de când trupele noastre a uprimit ordinul de a se retrage pentru motive strategice, pe poziţiunile pe cari ele le ocupă acuma. Această retragere s'a făcut în cea mai mare ordine şi după un plan hotărît mai dinainte. Nu au avut loc în timpul acestei mişcări lupte între noi şi austriaci, dar au avut loc câteva ciocniri serioase dar limitate, precum spre Paraşniţa, Kuriacita, Miciar, Jevremovatz, Smederevo, Zaina, Haina, Başta, Ub. Stublina. In toate aceste ciocniri austriacii au fost respinşi cu mari pierderi pentru ei. In nici un caz, afară de la cota 708 spre Gutcevo, austriacii n'au reuşit să ne ia poziţiunile, cari nu erau neluabile, pretind rapoartele austriace din cauza numeroaselor lucrări făcute de mulţi ani. Austriacii n'au luat poziţiunile noastre de cât, când noi le-am evacuat. Adesea le-a trebuit chiar multă vreme spre a ocupa poziţiunile noastre evacuate. La Valjevo de ex. patrulele lor n'au intrat de cât după 48 de ore după ce oraşul fusese pe deantregul evacuat. Din această cauză nicăeri austriacii n'au putut lua mult material de războiu. Moralul trupelor noastre este excelent.

Avem cea mai bună probă despre aceasta prin perderile enorme austriace din ultimele lupte. Aşa la 6 Noembrie st. n. lângă Sabatz inamicul a lăsat pe câmpul de războiu 1000 de cadavre ; la 9 lângă Smedrevo mai mult de 5000 de soldaţi inamici au fost ucişi şi tot atâtia au fost făcuţi prizonieri. La 14, la Szublina inamicul a avut 1000 de morţi sau răniţi, etc. Prada noastră de războiu până în prezent e de 30 de tunuri şi 40 mitraliere ; am făcut 1000 de prizonieri.

Bombardarea Belgradului continuă ca şi mai nainte. Austriacii continuă acum să bombardaze oraşul, iar nu fortăreaţa, care n'are nici o valoare militară. Ei nu cruţă nici chiar instituţiunile umanitare precum spitale, biserici, şcoale biblioteci. etc. Presbureau).

Comunicat oficial austriac

Viena, 7.— *Comunicatul oficial de pe câmpul de războiu din Serbia din 7 Noembrie zice:*

Lupte parţiale au avut loc pe întregul front.

Atacul poziţiunei întărite din Lazarevac progresează în mod favorabil. Eri am capturat 7 ofiţeri şi 660 soldaţi.

Timpul e nefavorabil şi munţii sunt acoperiţi de zăpadă (aproape un metru). Regiunile de ses sunt inundate. (Korr. Bureau).

Luptele
la graniţa muntenegreană

Roma, 6 (sosită 7). — Se telegrafiază din Cetinge că pe frontul din Herzegovina austro-ungarii îşi continuă ofensiva, căutând să distrugă linia sârbo-muntenegreană. Ultima din aceste încercări şi-a avut eri epilogul său.

După patru zile de luptă, în ziua de 10 Noembrie (st. n.) şase mii de austriaci, eşind din fortul Frebino la 20 de kilometri de la graniţa muntenegreană şi îndreptându-se către Grahovo, au înfruntat armata lui Petrovici. Fiecare coloană austriacă avea 13 tunuri.

Muntenegrenii au susţinut ciocnirile luptându-se trei zile. Austriacii încercară un nou asalt. Dar cu toate că se sprijineau de fortăreaţa Vrenis, a patra zi muntenegrenii într'o eşire năvalnică îi atacară cu baioneta silindu-i să părăsească poziţia, rămânând fortăreaţa Frebino cu 500 de oameni mai puţin. Muntenegrenii au pierdut 150 de oameni. A. T. I.)

Operaţiunile
pe Lowcen stingherite de zăpadă

Roma, 6 (sosită 7). — **Se telegrafiază din Ragusa că gerul împiedică operaţiunile franco-muntenegrene pe muntele Lowcea, unde zăpada e înaltă până la genunchi. De asemenea, ceaţa ce acoperă golful Cattaro împiedică tragerea artilerieĭ de pe vasele franceze. (A. T. I.)**

INTRE GERMANI
şi austriaci n'ar fi neînţelegeri

Roma, 6 (sosită 7). — *„Times" şi celelalte ziare din Londra continuă să vorbească de neînţelegerile ce s'ar isca între soldaţii germani şi soldaţii austriaci. După aceste gazete, poziţiunile cele mai grele de apărat, luptele cele mai grele de susţinut, în Polonia au fost lăsate pe seama austriacilor. Aceasta ar explica numărul extraordinar al pierderilor austriace din ultimele lupte.*

Ambasada austro-ungară din Roma dezminte însă categoric aceste svonuri ca fiind tendenţioase şi neîntemeiate. (A. T. I.)

Situaţia externă

Tratativele din Balcani

— Din ediţia de eri dimineaţă pentru Capitală —

Arătam eri că, în toate cercurile politice şi diplomatice de la noi se consideră împrejurările de azi ca de cea mai mare însemnătate şi că privirile tuturor sunt acum aţintite în Balcani.

Utilitatea unei înţelegeri între statele balcanice, apare azi ca absolut utilă şi necesară mai ales statelor balcanice.

Tripla înţelegere, Italia şi România nu contenesc a stărui atât la Niş cât şi la Atena în acest scop.

Rezultatul până acum este îndoelnic.

Intr'adevăr, după informaţiile ce le avem, Serbia nu pare dispusă a ceda mai mult din Macedonia, de cât o parte cuprinsă între Vardar şi actuala frontieră, cu Coceana şi Istip. Eri încă Serbia a făcut cunoscut aceasta, adăogând, după câte ştim, că preferă orice rezultat, decât să cedeze mai mult.

In cercurile politice şi diplomatice nu se crede însă că aceasta va fi ultimul cuvânt al Serbiei, şi de aceea se continuă cu multă insistenţă demersurile.

Se ştie că pretenţiunile Bulgariei ar fi ca Serbia să'i cedeze întreaga Macedonie cu Monastirul. Bulgaria pretinde că regiunea Monastirului este regiune fertilă, mai boantă în oraşe şi că din acea regiune a pornit renaşterea bulgară.

Este o chestiune importantă care se pune în Serbia: anume că ea fiind aliata Greciei, nu se poate să nu aibe o frontarie comună cu aliata ei.

Ori, este de văzut dacă nu se poate mulţumi ambele părţi, în sensul ca Serbia cedând Bulgariei din Macedonia îndestul ca Bulgaria să poată fi mulţumită, să rămână totusi o frontieră comună, din actuala frontarie între Serbia şi Grecia.

Fireşte că atunci când buna voinţă va fi şi de o parte şi de alta, înţelegerea se va putea stabili.

Ceeace însă nu s'a manifestat încă, este intenţiunea Greciei de a ceda şi ea. Se crede că atunci când Grecia ar face şi ea pasul spre o înţelegere, aceasta ar încuraja mai mult pe sârbi.

Am spus că Grecia, a declarat că ea nu înţelege să cedeze nimic Bulgariei.

Dar, se speră că nici răspunsul Greciei nu este cel din urmă.

România, după cum am spus şi eri, a depus şi depune toată stăruinţa pentru ca alături de Tripla Înţelegere şi de Italia, să decidă atât pe Serbia cât şi pe Grecia să ajungă la o înţelegere cu Bulgaria.

Eri România a făcut din nou asemenea demersuri la Atena şi sunt speranţe că primul ministru grec, d. Venizelos, care a dovedit că este un om de stat cu vederi largi, se va convinge de utilitatea unei înţelegeri balcanice.

Dar în ce priveşte Grecia, se pun mari speranţe în special pe intervenţia Angliei. Intr'adevăr Anglia poate convinge Grecia că în schimbul cedărei ce ar face-o Bulgariei, ea ar putea căpăta compensaţiuni din partea Turciei, mai ales ca Grecia ar putea da chiar concurs de arme Angliei în contra Turciei în Egipt. Grecia ar obţine drept compensaţiuni toate insulele Turciei şi o parte din teritoriu în Siria.

Aceasta ar putea fi baza înţelegerei greco-bulgare.

Ceeace putem afirma, este că România doreşte în mod sincer ca o înţelegere să se stabilească între statele balcanice.

Odată stabilită această înţelegere, România nu va face nici o dificultate pentru ca să se stabilească un acord amical şi între Bulgaria şi România. Acest lucru se ştie azi de Puterile Triplei Înţelegeri şi desigur că atât la Niş cât şi la Atena Rusia trebue să fi spus că, dacă înţelegerea se stabileşte între Serbia, Grecia şi Bulgaria, nu din partea României va urma vreo dificultate şi că imediat un acord se va stabili şi între România şi Bulgaria.

Principiul unui acord balcanic a fost întotdauna urmărit de România, şi este destul să reamintim că atunci când delegaţii turci au venit la Sinaia, în aparenţă pentru a stabili o înţelegere cu Grecia în chestia insulelor, ei au întâmpinat la noi cea mai mare răceală tocmai pentru că se simţise că în realitate Turcia urmărea să atragă România într'o alianţă româno-turco-bulgară în favoarea Dublei Aliante.

România urmând azi înţelegerea între statele balcanice, este consecinţă cu politica ei din trecut şi de aceea în vederea acestui rezultat, oamenii noştri politici recunosc că trebuesc făcute concesiuni reciproce, din toate părţile, Bulgariei, bineînţeles atâta timp cât pretenţiile Bulgariei nu sunt prea mari şi în vederea unui concurs real de partea Bulgariei.

Şi acum se naşte întrebarea: Care sunt adevăratele intenţiuni ale Bulgariei?

Se pune această întrebare, pentrucă dacă declaraţiunile oficiale ale Bulgariei, au fost liniştitoare până acum, nu e mai puţin adevărat că prin unele atitudini, prin unele fapte — cum e de pildă cel recent, cumpărarea flotei comerciale austriace —, s'au putut naşte bănueli în ce priveşte intenţiunile reale ale statului vecin.

S'a declarat la Sofia că Bulgaria crea Macedonia şi că ea va fi cu acela cari îi vor da Macedonia.

Din cercurile diplomatice, avem informaţiunea că un diplomat bulgar, într'o recentă conversaţie cu sir Grey, a spus ministrului de externe al Angliei textual următoarele:

„Bulgaria vrea să se restabilească tratatul de alianţă dintre ea şi Serbia, stabilit înainte de primul război balcanic; să se restabilească tratatul din Londra şi să se restabilească protocolul de la Petersburg".

Fireşte că în această formulă sunt şi pretenţiuni exagerate.

Dar, este un fapt asupra căruia în special ni s'a atras atenţia, anume că, restabilindu-se tratatul de alianţă cu Serbia, implicit se restabileşte şi clauza din acel tratat care prevede că BULGARIA TREBUE SA DEA UN AJUTOR DE 200 DE MII DE OAMENI IN CAZUL UNUI RAZBOI AUSTRO-SARB.

Până acum însă, Tripla Înţelegere n'a făcut în mod colectiv nici un demers la Sofia — neavând propuneri definitive de făcut. Separat însă Puterile Triplei Înţelegeri au sondat, mai mult sau mai puţin guvernul din Sofia.

Cercurile oficiale bulgare declară că ele au toată bunavoinţa ca să realizeze revendicările Bulgariei pe cale pacinică şi că atunci când propuneri precise vor fi făcute, ele vor fi discutate într'un consiliu de Coroană la care vor participa şi şefii opoziţiei.

D-l Ghenadieff, în presa sa, evită de a se pronunţa categoric. Din potriva dă sfaturi tuturor oamenilor politici bulgari de a nu se pronunţa prea mult într'o direcţie sau alta, pentru a nu se angaja prea mult tocmai în vederea formărei unui guvern naţional.

Aceasta ar fi situaţiunea până în ziua de eri. Dacă Bulgaria are sau nu o înţelegere cu Austria, aceasta evenimentele o vor dovedi. Oficial Bulgaria tăgăduieşte că ar avea o asemenea înţelegere şi se afirmă chiar în anumite cercuri bulgare, că opoziţia bulgară cu ocazia consfătuirei ce a avut-o cu d-l Radoslavoff, s'a putut convinge tocmai de acest merit al d-lui Radoslavoff de a fi lăsat, prin politica ce a dus-o, mâinile libere Bulgariei.

Se impune deci ca stăruinţele Triplei Înţelegeri, ale Italiei şi ale României, să aducă Serbia şi Grecia la bune dispoziţiuni tocmai pentru ca Bulgaria să se poată găsi în faţa unor oferte precise şi acceptabile, şi astfel să se poată lămuri atitudinea ei.

In orice caz, un lucru care ar trebui să nu se mai respândească la noi, este că acţiunea României ar putea fi impedicată, de oarece România s'ar teme de Bulgaria. Această temere nu există la noi — nu poate exista, pentru bunul motiv că România e mândră de oştirea ei.

Dacă lumea politică dela noi, vrea să vadă cu un ceas mai înainte stabilindu-se o înţelegere în Balcani, este după cum am spus pentru că aceasta a fost dorinţa tuturor oamenilor noştri politici şi în trecut şi pentru că fireşte în cazul unei acţiuni din partea României, un nou război în Balcani, ar pune în joc interese noui ale noastre şi ale Triplei-Înţelegeri cu care, noi, am fi aliaţi.

Ca încheere să înregistrăm o versiune care a circulat eri şi care a venit din Sofia, unde se pretinde că ar fi fost anunţată de ziarele bulgăreşti. Se afirmă că Italia ar fi făcut cunoscut la Viena că ea nu poate admite ca Austria să înainteze în Serbia dincolo de Morava şi că ar considera aceasta ca un cazus belli.

Controlând pretutindeni această stire, ea nu ne-a fost confirmată nicăeri. I. Fermo.

Războiul ruso-turc

In Caucazia

Roma, 6 (sosită 7). — **Se telegrafiază din Petersburg, că în Caucazia toate sforţările turcilor de a înainta în spre Erzerum au rămas zadarnice. La Aserbeydjan o bandă curdă a fost împrăştiată. (A. T. I.).**

Operaţiunile engleze în Arabia

Roma, 6 (sosită 7). — **Se telegrafiază din Londra, că guvernul Britanic anunţă că are intenţiunea de a întreprinde operaţiunile militare navale în Arabia, cu singurul scop de a apăra interesele arabilor în contra agresiunei turcilor, susţinându-i în sforţările lor de a se libera de sub stăpânirea otomană. (A.T.I.)**

Comunicat otoman

Constantinopol, 7. — **Comunicatul cartierului general:**

Flota rusă compusă din 2 cuirasate, 5 crucişătcare, urmărită de flota noastră, s'a refugiat la Sevastopol. Flotila de torpiloare a fugit într'un port rusesc. (Corr. Bureau).

Manifestaţiile
de lealitate ale notabililor otomani din coloniile engleze

Londra, 6 (sosită 7). — Mai mulţi principi şi notabili mahomedani din toate coloniile engleze mai continuă să manifesteze credinţa lor faţă de guvernul britanic. Printre ultimele manifestaţiuni de acest fel trebue menţionată scrisoarea trimisă Regelui Gheorghe de către Sultanul din Borneo, când a aflat de declaraţia de război în contra Turciei. Sultanul asigură pe regele Angliei de fidelitatea sa şi zice că se roagă lui Allah să dea victorie armatelor engleze.

Sultanul Frand din statul indigen de Sokoto, în Africa de vest, a trimis 1.000 lire sterlinge la subscripţiunea pentru ajutoare de războiu.

Asemenea manifestaţiuni de lealitate se produc şi în Egipt: casa Nestor Granachi & Co., a trimis 50.000 de ţigări; Ibrahim Safi din Alexandria 20.000 ţigări; Ali Osman, la Cairo, 20.000 ţigări pentru armatele engleză şi franceză. (A. R.)

Comunicat rus

Petrograd, 7. — **Comunicat al statului major al armatei Caucazului.**

Vasele noastre au bombardat la 6 Noembrie Şopa, de unde turcii se pregăteau să opereze ofensiva în direcţiunea diferitelor trecători din regiunea Zatşoros. Focul artileriei noastre a distrus portul, căzărmile şi vama şi a făcut să sară în aer depozitul de muniţiuni, a dat flacărilor depozitele din port. In valea Oltitchai turcii au fost respinşi spre Bar. In direcţiunea Erzerum una din coloanele noastre a respins pe turci lângă Juzveran. Pe celelalte fronturi nici o acţiune. (Westnik).